

2. Поволоцька С.Г. Діяльність органів внутрішніх справ по профілактиці правопорушень серед неповнолітніх (адміністративно-управлінське дослідження): дис.... канд. юрид. наук: 12.00.15. Харків, 2015. 214 с.

3. Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України: наказ МВС України від 19 грудня 2017 р. № 1044. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z0686-18>.

4. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 р. № 580-VIII URL: zakon0.rada.gov.ua/laws/show/580-19.

5. Школа С.М. Правові засади профілактичної роботи Національної поліції України. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2018. Вип. 3. С. 129-132.

Зеленський Євгеній Сергійович,
викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки,
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Дума Анастасія Артемівна,
курсант 2 курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ПРИТЯГНЕННЯ ДО КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ ЗА ВЧИНЕННЯ РОЗБОЮ

Аналізуючи статистичні дані, та дослідження багатьох науковців щодо притягнення до кримінальної відповідальності неповнолітніх за вчинення розбою можна звернути увагу, що в сучасному суспільстві дана

проблема є досить розповсюдженою. Серед основних причин розбою серед неповнолітніх можна назвати: жорстоке поводження з дітьми та соціальні умови, що визначають формування протизаконних нахилів у неповнолітніх, також низький фінансовий рівень сім'ї, малозабезпеченість, шкідливі звички у батьків та ін. [1, с. 87].

Питання особливостей покарання неповнолітніх за вчинення розбою були висвітлені науковцями, серед них: Ю.А. Абросімова, В.С. Афанасьєв, О.М. Бандурка, І.Г. Богатирьов, В.В. Василевич, Д.Л. Виговський, В.В. Голіна, О.М. Гумін, О.М. Джужа, Н.П. Дубініна, В.І. Женунтій, Р.І. Ісаков та інші.

Неповнолітню особу у віці від 14 до 16 років можна притягнути до кримінальної відповідальності за скоєння умисного вбивства, нанесення умисного тяжкого та середньої тяжкості тілесного ушкодження чи навіть зґвалтування, за умисне знищення чи пошкодження майна, у випадку незаконного заволодіння транспортним засобом, за хуліганство, крадіжку, розбій та грабїж.

О.О. Ямкова вважає, що це зумовлюється тим, що у 14 років особа вже може усвідомлювати шкоду та небезпечність і протиправність скоєного. Якщо неповнолітня особа вчиняє злочин, це є обставиною, що пом'якшує покарання [2, с. 32].

Потрібно враховувати корисливий мотив неповнолітнього при вчиненні злочинів проти власності, здебільшого він полягає у прагненні винного протиправно використати чуже майно на свою чи іншої особи користь або отримати майнову вигоду без обернення чужого майна на свою користь.

Аналізуючи ст. 187 Кримінального Кодексу України, можна звернути увагу, що у випадку коли розбій вчинено з метою заволодіння чужим майном у поєднанні з небезпечним для здоров'я і життя особи, чи навіть насильство скоєне на особу на котру напали. В такому випадку нападнику світить позбавлення волі на

строк трьох до семи років. Якщо розбій скоєно за попередньою змовою групою осіб котрі раніше вже скоювали злочин, то в такому випадку винні можуть отримати вирок від семи до десяти років з конфіскацією майна. Бувають випадки коли неповнолітні вчиняють розбій проникаючи у житлове приміщення тоді затриманий може сісти на мінімальний термін сім років та максимальний дванадцять років. Розглядаючи останній пункт даної статті ККУ, вказано, що якщо особа чи група осіб за попередньою змовою скоїла розбій у великих чи особливо великих розмірах, в поєднанні з нанесенням жертві тілесних ушкоджень, то в такому випадку затриманого можуть посадити від восьми до п'ятнадцяти років та конфіскувати майно.

Але між тим Г.О. Єремій, наголошує про певні особливості застосування кримінальної відповідальності до неповнолітніх, серед покарань можна розглянути наступні: штраф, громадські роботи, виправні роботи, арешт чи позбавлення волі на певний строк.

Між тим у разі якщо неповнолітній все ж таки вчинив злочин і його кваліфікували як невеликої чи середньої тяжкості, і затриманий буде розкаюватись у злочині, то суд може звільнити від покарання таку особу [3, с. 176].

Суд також може застосувати до неповнолітніх примусові заходи за для перевиховання особи, до таких можна віднести: встановлення особливої поведінки неповнолітнього, застереження, обмеження дозвілля, направлення до спеціальної навчально-виховної установи де перебувають діти та підлітки за для перевиховання неповнолітнього, особу також можуть передати батькам чи опікунам під нагляд, якщо особа досягла п'ятнадцятирічного віку має особисте майно та заробіток, то він може бути притягнений до відшкодування майнових збитків [4, с. 19].

Отже, ми прийшли до висновку, притягнення неповнолітніх до кримінальної відповідальності за

розбій має свої особливості у порівнянні з особами котрі досягли 18 років. Для неповнолітніх встановлені більш короткі строки давності за скоєний злочин ніж для осіб котрі досягли повноліття. Існують випадки коли неповнолітні звільняються від кримінальної відповідальності, але до них можуть бути застосовані примусові заходи за для перевиховання. Зняття судимості може відбуватись легше та умови для звільнення від кримінальної відповідальності є м'якшими, але для таких осіб є скороченими різновиди покарань та обмежені строки та розмір встановлених покарань.

Література:

1. Бундз Р.О. Кримінологічна характеристика особи неповнолітнього злочинця, що вчиняє злочини з особливою жорстокістю. Проблеми вдосконалення правового забезпечення прав та основних свобод людини і громадянина: матеріали міжнародної науково-практичної конференції. Запоріжжя, 2017. С. 86-90.

2. Ямкова О.О. Примусові заходи виховного характеру: правова природа і види: дис....кандидата юрид. наук: 12.00.15. Одеса, 2015. 251 с.

3. Єремій Г.О., Хряпінський П.В. Звільнення неповнолітніх від кримінальної відповідальності: монографія. Запоріжжя: КСК Альянс, 2016. 176 с.

4. Коновалова А.Ю. Види покарань для неповнолітніх за кримінальним правом України: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.18 «Кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право». Х., 2018. 20 с.